

לדעת - פאן סוד הפטודות ליהודי מדין.
 אשריהם כל אליו שמשתקלים בתורה, ובכלל שכשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, התפונן בתורה וברא את העולם, ובתורה נברא העולם, כמו שבספרה, שכותוב (משל ח) ואיהו אצלם. אל תקרי אמון אלא אמן. וכי התורה היתה אמן? בן. למלך שרצה לעשות פלטרין. אם לא שם אליו אמן, לא יכול לעשות הפלטרין. בין שעשה הארון, לא עוללה אלא בשמו של המלך. באוטם ארונות שעשה המלך, משקיע המלך מחשבה באוטם ארונות.
 כך הקדוש ברוך הוא רצה לברא את העולם, הסתכל באמן, ואך על גב שהאמן עשה את הארון, לא עוללה אלא בשמו של המלך; אלו הארונות שעשה המלך; ודאי הפליך בנה הארונות. התורה צוחת: ואיהו אצלם, כי ברא הקדוש ברוך הוא את העולם! שטרם (אלא עד) נברא נברא העולם הקידמות התורה אלף שנים לעולם, וכשרצה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, קיה מתבונן בתורה בכל דבר ודבר, ועשה בגנזה ארונות של עולם, משום שבל הדברים והמעשים של כל העולמות הם בתורה, ולכן הקדוש ברוך הוא היה מתבונן בה ובורא את העולם.
 לא שהתורה בראה את העולם, אלא הקדוש ברוך הוא בהתבוננות של התורה ברא את העולם. נמצא שהקדוש ברוך הוא הוא הוא אמן, והתורה בגנדו ואלו אמן, שנאמר ואיהו אצלם. ואיהו אמן לא כתוב, אלא אצלו. והואיל והקדוש ברוך הוא היה מתבונן בה, אצלו הינה אמן.

הכא רוא רוזין לאינון ידע מדין. זבאיין אינון כל אינון דמשתקלי באורייתא. עולם, אסתכל בה באורייתא, וברא עולם, באורייתא אהברי עולם, כמה דאומנה, דכתיב, (משל ט) ואיהו אצל אמון, אל תקרי אמון אלא אמן.
 יבי אורייתא אומנה הוה. אין. למלאך דבעי למעד פלטרין, אי לא שיי לגביה אומנה, לא יכול למעד פלטרין. בין דפלטרין אתעידי, לא סליק שמא, אלא דמלכא. אלין פלטרין דעבד מלכא, מלכא שיי באינון פלטרין מחשבה.
 ב' קדשא בריד הוה, בעי למברי עולם, אסתכל באומנה, ואר על גב דאומנה עבד פלטרין, לא סליק שמא אלא דמלכא, אלין פלטרין דעבד מלכא, ודאי מלכא בנה פלטרין. אורייתא צוחת ואיהו אצל אמון, בי ברא קדשא בריד הוה עולם, דעת (נ"א אלא עד) (ס"א לא אהbery) אהברי עולם, אקדמית אורייתא תריין אלפי שניין לעולם, וכד בעא קדשא בריד הוה למברי עולם, הוה מסתכל בה באורייתא, בכל מלאה ומלה, ועבד לךבלה אומנתא דעלמא. בגין דכל מלין ועובדין דכל עולם, באורייתא אינון. ועל דא קדשא בריד הוה הוה מסתכל בה, וברא עולם.
 לא דאורייתא ברא עולם, אלא קדשא בריד הוא, באסתכלותא דאורייתא ברא עולם. אשכח דקדשא בריד הוה איהו אומנה, ואורייתא לךבליה ולגביה אומנה, שנאמר ואיהו אצלו אמן, ואיהו אמן לא כתיב, אלא אצלו, הואיל וקידשא בריד הוה אסתכל בה, אצלו הוה אומנה.